

KONSTANTIN
PRESLAVSKY
UNIVERSITY
SHUMEN



ШУМЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ
“ЕПИСКОП КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ”

ФАКУЛТЕТ ПО ХУМАНИТАРНИ НАУКИ

СПЕЦИАЛНОСТ ТЕОЛОГИЯ

Утвърждавам:
Декан:.....

КОМПЛЕКТ НА СТУДЕНТА

ДИСЦИПЛИНА: АПОЛОГЕТИКА

ШУМЕН
2012

К О Н С П Е К Т

за изпит по АПОЛОГЕТИКА

за специалност «Теология»,
редовно обучение

I Въведение
1. Личността на апологета <i>а) Пътища за неговото формиране</i> <i>б) По-характерни качества</i>
2. Изкуството да участва умело в дискусия <i>а) Дискусия, спор</i> <i>б) Логика на дискусията</i>
3. Изкуството да убеждаваме <i>а) Психология на спора</i> <i>б) Етика на спора</i>
4. Изкуството да взаимодействаме <i>а) Взаимодействието – една от формите на християнския живот</i> <i>б) Взаимодействието в християнството приближава до Бога</i>
II
1. Иисус Христос <i>а) Старозаветни пророчества и тяхното изпълнение</i> <i>б) Първата апология на християнството – изходна точка и основа на всички следващи – апологията на Иисус Христос</i> <i>в) Предмет на Христовата апология – обосноваване на Своего месианско достойнство и богосиновство</i>
III
1. Религия <i>а) Произход на религията</i> <i>б) Хипотези за произхода на религията</i> <i>в) По-характерни възгледи за религията</i>
IV
1. Бог- централен обект на християнската апологетика <i>а) Битието на Бога</i> <i>б) Доводи за съществуването на Бога</i>
V
1. Вера <i>а) Прояви на вярата</i> <i>б) Защита на вярата</i> <i>в) Съвместимост на вярата и знанието</i>
VI
1. Християнство – отхвърляне и защита <i>а) Старият и Новият Завет – предизвикателства и реалност</i> <i>б) Църквата утвърждава истината за християнството</i> <i>в) Чудесата (на светци и икони) – основание за живото християнство</i> <i>г) Свидетелства на живи християни</i>
VII
РЕЛИГИЯ И НАУКА
VIII
ХРИСТИЯНСТВО И КУЛТУРА

Формулирането на теми за писмен изпит или въпроси за устен изпит се обвързват с:

- *Обема на преподадената материя;*
- *Новите (невключени) в програмата теми по предложение на студентите;*
- *Отношението на студентите към изучената материя;*
- *Степента на подготовка на студентите.*

IV. ОСНОВНА ЛИТЕРАТУРА

- Августин, архим.** Ръководство по основно богословие. С., 1899
- Августин, блаж.** Изповеди. С., 1993
- Алексиев, архим. Серафим.** Нашата молитва. С., 1994
- Альбов, М.** Очерк христианской апологетики. СПб., 1902
- Апологеты. Защитники христианства. Санкт-Петербург, 2002
- Барбур, И.** Религия и наука: история и современность. М., 2000
- Бигович, Р.** Църква и Общество. С., 2003
- Боголюбский, Н.** Богословие в апологетических чтениях. М., 1913
- Богословие и философия: аспекты диалога. Сборник доклад в конференции. М., 2001
- Брек, Дж.** Свещеният дар на живота. С., 2002
- Гит, В.** Творил ли е Бог чрез еволюция? С. 1997
- Глаголев, С.** Сверхъестественное откровение и естественное богопознание в истинной церкви. Харьков, 1900
- Глаголев, С.** Из чтения о религии. М., 1905. От същия; Религиозная философия Канта. Сп. Вера и разум. Кн. 3. Харьков, 1904
- Голубинский, Ф.** Умозрительное богословие. М., 1868
- Гудинг, Д., Дж. Ленокс.** Христианството – опиум или истина? С., 2004
- Девятова, С.** Религия и наука. М., 1993
- Евдокимов, П.** Православие. М., 2002
- Евтимий, архим.** Кратък наръчник по християнска апологетика. Ч.І. С., 1942; От същия: Вярата и разум: апологетически статии. Русе, 1940; Задачите на християнската апологетика. ГСУ- БгФ. Т. 9. С., 1932; Елементи на вярата в основите на нашето познание. ГСУ-БгФ. Т.1.С., 1924; Естествено развитие и богооткровена свръхестествена помощ. ГСУ-БгФ. Т.7. С., 1930; Вярата и разум. С., 1930; Потребност от откровение. С., 1931; 12-те главни научни въпроси за религията и нейната свръхнаучна същина. ГСУ-БгФ. Т. 13. С., 1936; Гнезда на съмнения във вярата. ГСУ-БгФ. Т. 19. С., 1942
- Зеньковский, В.** Апологетика. Париж, 1957
- Ильин, И.** Аксиомы религиозного опыта. М., 2000
- Йоан Павел II.** Енциклика „Вярата и разум“ (Fides et ratio). Истина – Veritas, 1998
- Йосиф Флавий.** Иудейская война. Санкт-Петербург, 1900
- Каледа, Г.** Введение в православную апологетику. В: „Алфа и Омега“. №. 1. М., 2003.
- Каприев, Г.** Аргументът на Анселм от Кентърбъри и “онтологическото доказателство”. С., 1998
- Келер, В.** Библейски събития. С., 1960
- Кудрявцев, В.** Началните основания на философията. С., 1900
- Кураев, А.** Все ли равно как верить? М. 1994
- Лютард, Хр.** Апология на християнството. Т.1-4. С., 1899
- Маджуров, Н.** Светите три светители и античната култура. ГДА. Т.29. С., 1980. От същия: Науката против вярата ли е? Сп. Богословска мисъл. Кн. 4. С., 1997; Вярата и знанието в богословската система на блажени Августин. ГСУ-БгФ. Т. 2. Нова серия. С., 1995; Несторът на българската богословска мисъл. ГСУ-БгФ. Т. 3. Нова серия. С., 1996; Тайната на Света Троица. Сп. Богословска мисъл. Кн. 2. С., 1997; Науката и религията в миросглед на Ломоносов (1711-1765). Сп. Химия. Кн. 2. С., 1998; Противоречията на атеизма и неговите гибелни последици. Сп. Духовно възраждане. Кн. 9. С., 1992.
- Макдауъл, Дж.** Доказателства, които изискват присъда. С., 2004

Мак-Дауел, Дж. Фактът на възкресението. С. 1992

Маклийн, Г., Р.Окланд. Сътворението. С. 1996

Маринов, Б. Из методологията на християнската апологетика във връзка с темата “Библия и наука”. ГСУ-БгФ. Т. 23. С., 1946. От същия: Наръчник на апологета. Кн. 1. ГДА. Т.4. С., 1955; Наръчник на апологета. Кн. 2. ГДА. Т.8. С., 1959; Оръжията на апологета на християнството. ГДА. Т. 1. С., 1951; Произход на света и история на земята според науката и Библията. С., 1941; Има ли противоречие между науката и Библията по въпроса за същината, произхода и развитието на живота? С., 1942; За някои възражения срещу молитвата. ГСУ-БгФ. Т 20. С., 1945

Марковски, И. В защита на Библията. С., 1942. От същия: Живял ли е Христос? С., 1947.

Мен, А. Произход на религията. В.Т. 1994

Никодим, еп. Учебник по апологетика. С., 1943

Николин, И. Курс основного богословия или апологетики. Сергиев Посад, 1910.

Панчовски, И. Естествена наука и религия. С., 1941. От същия: Личността на Иисуса Христа. С., 1990

Пенков, Д. Проблемът за безсмъртието на човешката душа в творчеството на Стоян Михайловски. Сп. Богословска мисъл. Кн. 4. С., 1998. От същия: Духовни и културни измерения на Православието и неговата специфика на фона на съвременното мултирелигиозно присъствие в Европа. В: Религии в Европа и бъдещето на Православието. С., 2006; Античната теология на Сократ, Платон и Аристотел като форма на богопознание. С., 2008

Пенов, Д. За произхода и целта на света. ГДА. Т. 6. С., 1957

V. Форми на самостоятелна работа

1. Разработване на курсова работа

Критерии за оценяване на ИРС: Курсова работа

Среден (3) – репродуктивно представяне на текста, липса на основни моменти, неувоени специфични термини, беден език.

Добър (4) - описателно извеждане на темата, допускане на неточности в използваните термини, сравнително добра езикова култура.

Мн. добър (5) - продуктивно извеждане на темата, анализ на материала, адекватност на използваните термини; добра езикова култура;

Отличен (6) - творческо извеждане на темата, умение да се открият основните моменти, точност и умело боравене с терминологията, богата езикова култура.

VI. Семестриален контрол на:

1. Присъствие на лекционни и семинарни занятия.

VII. Условия за допускане до изпитна процедура

1. Посещаемост на лекциите - минимум 2/3 от часовете.
2. Предадена в срок и творчески разработена курсова работа.
3. Активно участие в дискусии по време на лекции

VIII. Изпитна процедура. Схема/елементи, процедура на изпита, критерии за оценяване знанията и уменията на студентите, присъждане на кредити

Изпитна процедура: Основен елемент на изпитната процедура по дисциплината История на религиите е писмена разработка на два въпроса от конспекта определени чрез теглене на изпитен билет.

IX. Критериите за оценяването на знанията, уменията и компетентностите на студентите, на оформяне на изпитната оценка, на присъждане на кредити включват:

Писмена част – разработване на теоретичен въпрос от конспекта:

- Първо ниво – отсъствие на основни моменти от темата; неусвоен понятиен апарат, беден език – Среден /3/;
- Второ ниво - репродуктивно-описателно извеждане на темата; допускане на неточности в използваните понятия, добра езикова култура – Добър /4/.
- Трето ниво – продуктивно-нестандартно извеждане на темата; използване на литературни данни и извеждане на своя теза; адекватност на използваните понятия; добра езикова култура – Мн. добър /5/.
- Четвърто ниво – творческо, самостоятелно, логично извеждане на темата, обосноваване и интерпретация на литературата; изявено отношение и позиции към темата; точност и богата езикова култура – Отличен /6/.

Оценяване: Важно е нивото на познаване на изследванията по проблема и тяхното аналитично осмисляне. Крайната оценка се оформя като средноаритметична величина от оценката, получена изпита, оценката от самостоятелната работа и участието на студента през семестъра в съотношение 60 към 20 към 20.

Оформянето на крайната оценка по описания начин не важи в случай, че студентът е получил оценка Слаб (2) на изпита.

Въз основа на успешно положен изпит и текущ контрол на студента се присъждат 10 кредита.

X. Принципи на формиране на оценката

ФОРМИРАНЕ НА ОЦЕНКАТА		
<i>Изпит 60%</i>	<i>Самостоятелна работа 20%</i>	<i>Участие в лекции 20%</i>

Комплектът е разработен от проф. д.теол.н. Д. Киров